

Author: Brooker, Graeme
Affiliation: Royal Collage of Art
Title: REUSE ACTIVATING TRANSPARENCY
Citation: Metszet, Vol 16, No 1 (2025), pp 24-29,
<https://doi.org/10.33268/Met.2025.1.3>

Received: 25 January 2025

Accepted: 11 February 2025

Published: 07 March 2025

PRESENTATION BEFORE THE INTERNATIONAL
CONVENTION OF ARCHITECTURE ; PROJECT
OF MA INTERIOR DESIGN STUDENTS RCA,
2021-2025

Addressing the climate emergency and social justice, this presentation advocates for "radicalizing heritage" by exclusively reusing existing materials, challenging traditional preservation norms and introducing "activating transparencies" to engage with tangible and intangible heritage. By inverting normative research methods, materials drive the process, radically transforming them to meet future needs, demonstrating that reuse is a unique, knowledge-generating practice.

REUSE

AKTIVÁLÓ TRANSPARENCIÁK

A NEMZETKÖZI ÉPÍTÉSZKONGRESSZUS ELŐADÁSA ELÉ

—A 21. század elejét jellemezhetjük úgy is, mint a klímavészhelyzet kihívásaira adott válaszok és a társadalmi igazságosságra adott reakciók időszak. Hogyan reagálhat a tervezett és épített környezet ezekre a kihívásokra? [1] Válaszként a világ véges erőforrásaira, illetve az ezek kitermelésére koncentráció, extrakcionista megközelítések visszaszorulásával a nagyon-nagyon közeli jövőben az építés kizárólag a meglévő anyagok újratervezésére, újrahasználására fog összpontosítani. Új épületet építeni vagy újra nem használható anyagokat alkalmazni az elmaradottság jele lesz a városok, épületek, belső terek és tárgyak létrehozása során. Ez a felfogás az, melyet az örökség radikalizálásának neveztem el. [2] Ez a megközelítés megkérdőjelezi a meglévőt, a hozzá kapcsolódó narratívákat,

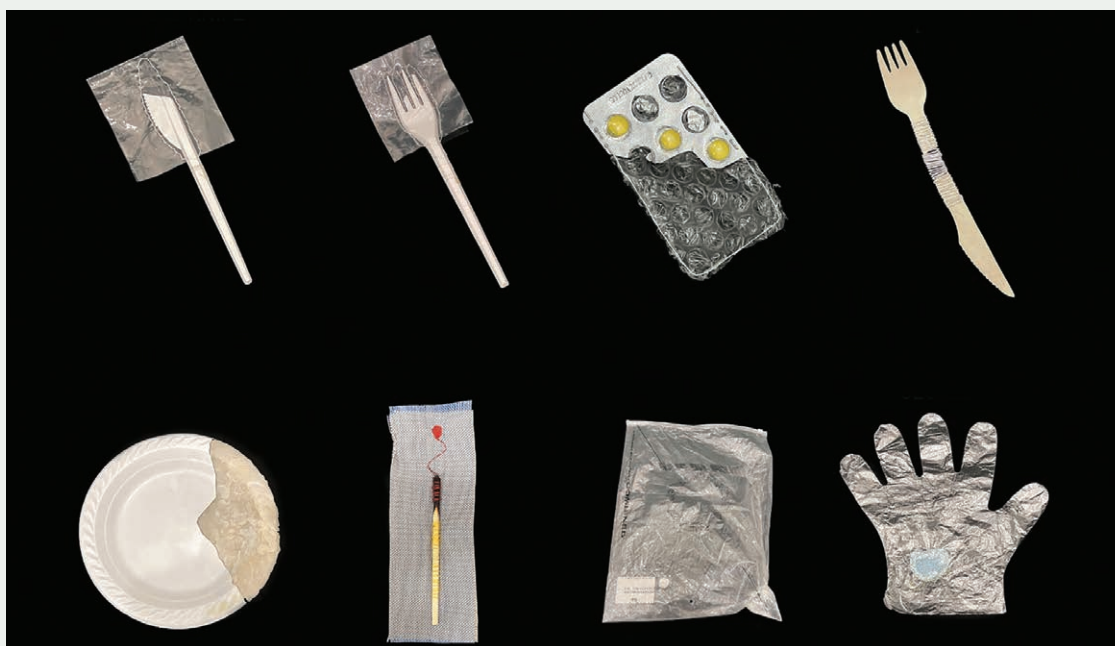

ÉPÍTÉS | ARCHITECT
MA Interior Design Students RCA
2021-2025

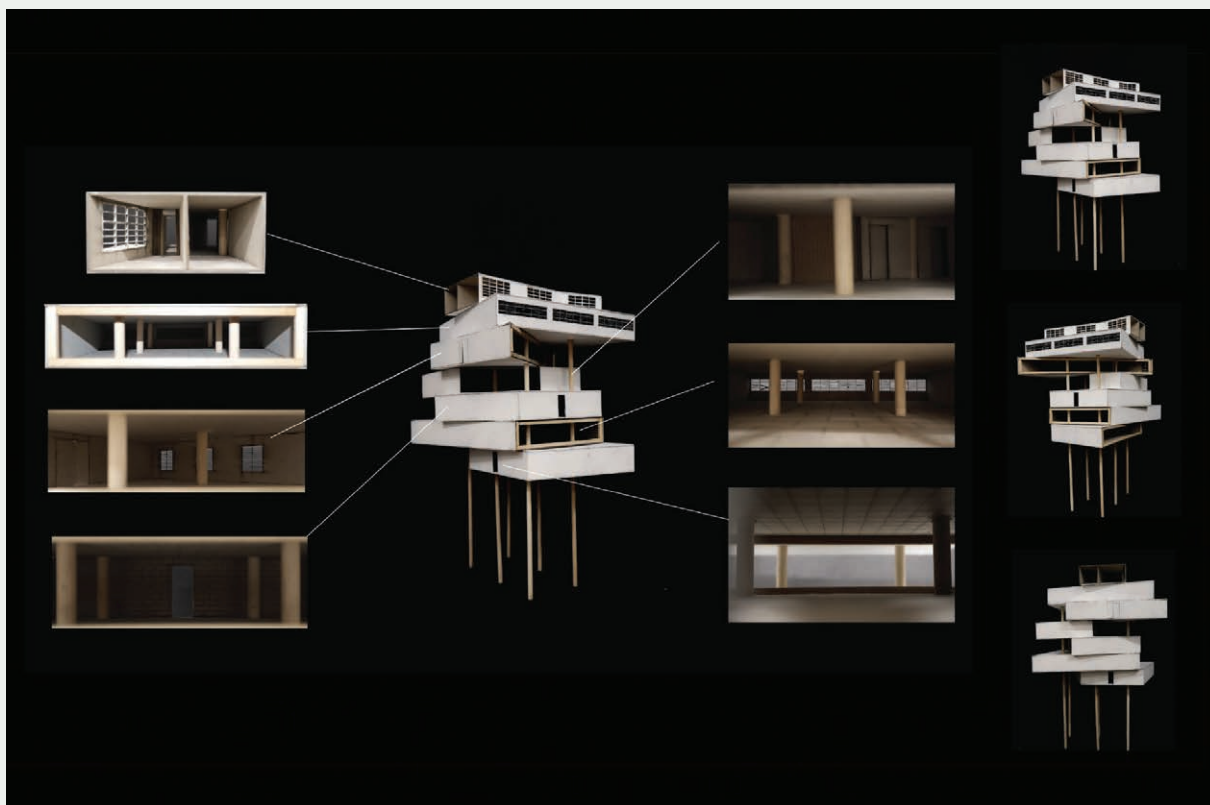
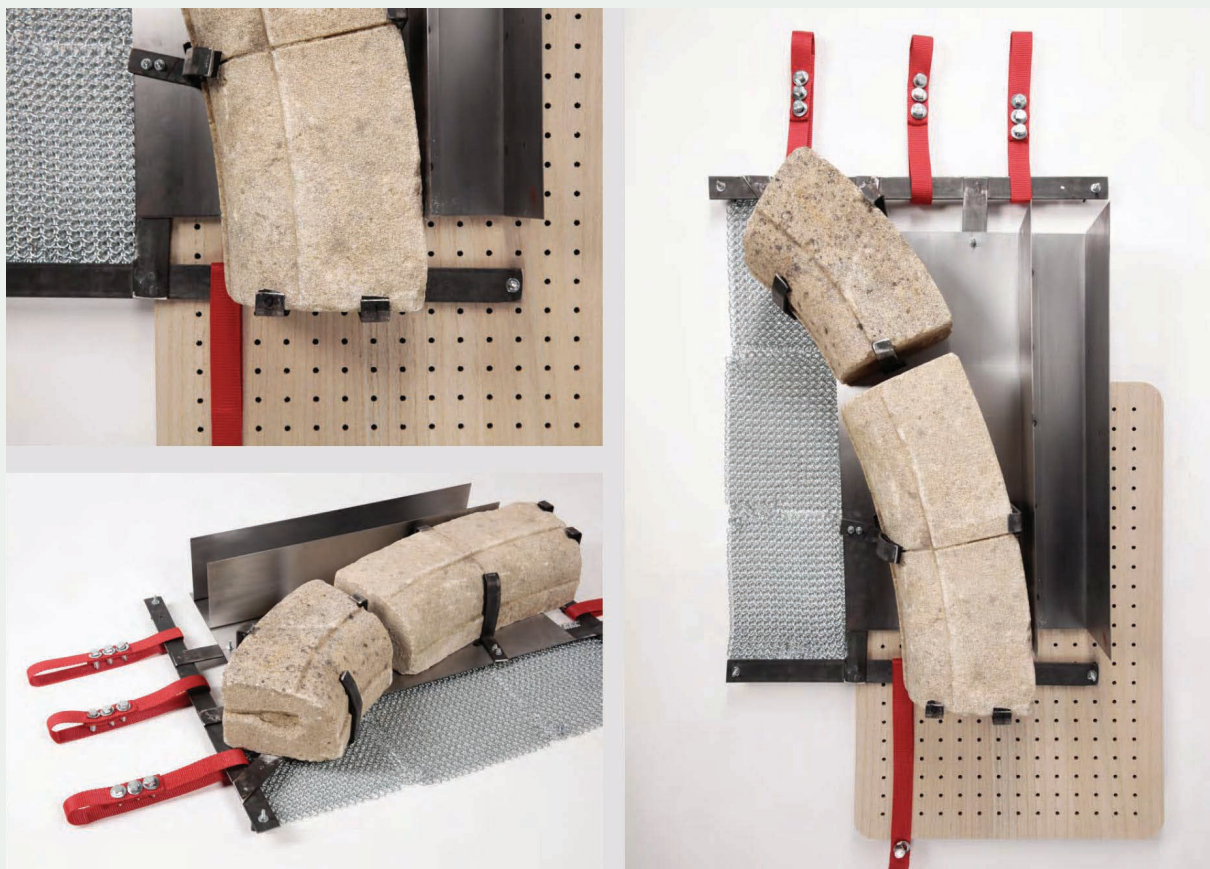
FOTÓ | PHOTO
 MA Interior Design Students RCA
 2021-2025

SZERZŐ | AUTHOR
 Graeme Brooker

és azt, hogy hogyan kell az örökségre tekintenünk, mit érdemes megtartani (ha egyáltalán valamit) vagy továbbadni a jövő generációinak. Az újrahasználat révén alapvető és fontos kérdéseket teszünk fel ezzel az anyaggal kapcsolatban. Az újrahasználat azt jelenti, hogy a kézzelfogható és nem kézzelfogható, helyspecifikus anyagok megtartása és átdolgozása egyre fontosabbnak fog bizonyulni, mivel egy olyan világban, ahol nincs lebontás és hulladéklerakás, a már meglévő anyagok adják majd a nyersanyagot a meglévő szerkezetek teljes újjáalakításához. [3] Vitatható, de ezek a megközelítések úgy írhatók le, mint a kézzelfogható és a nem kézzelfogható narratívák, anyagok, tárgyak és épületek aktiválása. Ezeket a megközelítéseket úgy fogom jellemezni, mint „a transzparenciák aktiválása”, és az előadásom azt vizsgálja, hogyan lehet ezt megvalósítani.

Az előadás a gondolkodás, a helyek és dolgok létrehozásának különböző megközelítéseit vázolja fel és határozza meg azon tulajdonságaik aktiválásán keresztül, melyek az újrahasználatra alkalmassá teszik őket. Örökségnek a helyszínen „örökölt” anyagokat nevezük. A transzparenciák fogalmát annak leírására használjuk, hogy a meglévő anyag egyszerre lehet kézzelfogható és nem kézzelfogható anyag, amely biztosítja az összes újrafelhasználható tartalmat. Az újrafelhasználát kifejezés azt a tényt írja le, hogy figyelemre méltó és néha kompromisszummentes megközelítésekre lesz szükség ahhoz, hogy

bármit és mindent használható tárgyakká és terekké alakítsunk át. A ReUSE: Aktiváló transzparenciák számos olyan ötletet vet fel, amelyek a meglévő anyagokkal való új és innovatív munkát mutatják be annak érdekében, hogy olyan elemeket és tereket hozzanak létre, amelyek megfelelnek a jövőbeli igényeknek. Leírja, hogy a meglévő anyagokat hogyan alakítják át és változtatják meg radikális módon, szokatlan megközelítések és ötletek segítségével, hogy új felhasználási célokra újraaktiválják őket. A ReUSE: Aktiváló transzparenciák azt a javaslatot vázolja fel, hogy az újrahasználati folyamatok a téma

lényegének meghatározása mellett a kutatási módokat is újraértelmezik, mégpedig a normatív módszerek megfordításával. Az anyagok, azaz a tárgyi és immateriális elemek, alkotóelemek, amelyek újrafelhasználása a tervezők, kutatók, hallgatók feladata, biztosítják azokat az eredményeket, amelyeken keresztül a kutatási folyamatok aktiválódnak. Ez megfordítja a normatív kérdés-válasz megközelítést. Az előadás azt vizsgálja, hogy az újrahasználati módszerek hogyan jelentenek egyedi folyamatokat, amelyek a témához kapcsolódnak, és meghatározóak a diszciplináris kutatások és ismeretek definiálásában és generálásában.

IRODALOM / REFERENCES

- [1] **Lowe, Robert**: „Addressing the challenges of climate change for the built environment”, *Building Research & Information*, Vol 35 (2007/4), pp 343-350, DOI: <<https://doi.org/10.1080/09613210701345873>> [utolsó belépés: 2025-02-20].
- [2] **Brooker, Graeme**: „Inner-Propriations”, in Deborah Schneiderman (ed): *Appropriated Interiors*, Routledge, 2021.
- [3] **Pokol, Júlia**: „Egy őszinte iroda nyers esztétikája (An honest office with raw aesthetics)”, *Metszet*, Vol 13, No 4 (2022), pp 8-17, DOI: <<https://doi.org/10.33268/Met.2022.4.1>> [utolsó belépés: 2025-02-20].